

Uitgangspunten Unie van Waterschappen bij Kaderrichtlijn Water

— Pierre de Vries

De partners in het waterbeheer werken gezamenlijk aan de implementatie van de richtlijn. Ondanks die samenwerking is er nog onvoldoende zicht op de uiteindelijke concrete betekenis van de Kaderrichtlijn voor het waterbeheer in Nederland. Dat is niet verwonderlijk. De Kaderrichtlijn verplicht de lidstaten alvast met de implementatie aan de gang te gaan, terwijl er in Brussel maar ook in Nederland en andere lidstaten op verschillende fronten nog sprake is van beleidsvorming. Toch moet eind 2004 een rapportage naar Brussel. Op korte termijn zal een aantal belangrijke bestuurlijke keuzes moeten worden gemaakt om de implementatie van de KRW voortvarend te kunnen voortzetten. Om vanuit de Unie de diverse discussies op een evenwichtige en consistente wijze te kunnen voeren over de diverse onderwerpen heeft de Unie de volgende algemene beleidsuitgangspunten geformuleerd:

- De kansen van de Kaderrichtlijn water voor de kwaliteitsverbetering van het regionaal waterbeheer zullen door de waterschappen worden benut.
- Daarbij dient wel een realistisch am-

bitieniveau te worden nagestreefd.

Haalbaarheid van maatregelen en maatschappelijke randvoorwaarden zijn toetsingscriteria.

- Er zal zo nodig een beroep moeten worden gedaan op de derogatiemogelijkheden die de Kaderrichtlijn water biedt.
- Het principe van kostenterugwinning en het principe van de vervuiler betaalt zijn uitgangspunten voor het beleid.
- Bij de realisatie van de doelstellingen vormt het generieke landelijke en EU-beleid de basis. Gebiedsgericht beleid is daar slechts aanvullend op.
- De aanpak bij de bron staat voorop. Slechts waar dat onvoldoende resultaat geeft komen aanvullend effectgerichte en end of pipe maatregelen in beeld.
- De implementatie moet passen binnen de beheerspraktijk van de waterschappen (haalbaar en uitvoerbaar).
- Er dient bij de implementatie van grof naar fijn te worden gewerkt.
- Eerst dienen de consequenties voor Nederland en voor de waterschappen van de door de EU en de nationaal voorgestelde doelen in beeld te worden gebracht voordat deze bestuurlijk worden vastgesteld.

– De doelen en het beleid (normering) moeten zijn afgestemd op, of stroken met, andere beleidsterreinen zoals toelating bestrijdingsmiddelen, productbeleid, baggerbeleid, grondwaternormering, bouwstoffenbesluit e.d.;

– De wettelijke verplichtingen vanuit de Kaderrichtlijn, zoals rapportages en monitoring, de economische analyse en het in kaart brengen van de menselijke activiteiten, worden op een zo groot mogelijk schaalniveau uitgewerkt. Hiermee worden extra verplichtingen en daarmee de administratieve lasten voor de waterschappen beperkt.

– Bij de organisatie van het implementatieproces worden bestaande organisatiestructuren maximaal benut en een effectieve koppeling met het WB21-traject tot stand gebracht.

– De implementatie van de Kaderrichtlijn mag niet leiden tot onevenredig hoge kosten voor de waterschappen; de extra kosten die voortkomen uit de wettelijke verplichtingen (rapportage) moeten worden vergoed door het Rijk.